

MELIKA SALIHBEG BOSNAWI

FINE, ILIJA

Non v'è resurrezione senza morte!

Bismi'llâh

Fino si to odradio, Ilija, Ladinu, Koziću!
Da ne može bolje
Istrčao iz naše stare, memljive Kinoteke (u Ali-
pašinoj)
i ostavio za sobom i svoj ceker, i grah u njem
i mene svu ...

Molila sam te cijelo vrijeme
Pomakni ga malo, Ilija
sjedim na samom rubu stolice; žulja!
Mogao si na pijacu poslije filma
iovako se, uostalom, skoro ništa ne vidi
čas ima čas nema slike ...

Smjenjuju se, u mraku
crno platno u još crnijoj sali
krči projektor, vrti se ljubavni film uprazno
promiču kadrovi na filmskoj foliji
hvataš ih u letu
fantaziraš

skidaš s njih željene ljepotice
jedva ti izmiču iz ruku
skliske
(ko Makova plivačica!)

F i n e

ispračalo nas je sa ekrana
dok smo izlazili

Lijepo, bogme, Koziću!
Ti ipak odgleda sav film
prije no što - umom
ode, iz naše - zdrobljene
Bosne

Ko da i danas vidim na tvom licu
isti onaj neđarički osmijeh
koji mi uputi kad me
nakratko, uskrsnuo
napokon, prepozna

Sjedili smo, Ladinu, u istom kinu, sjećaš li se?
Ti na cijeloj sjedalici, ja (ko na rubu provalije)
na samoj ivici reda
Odgledasmo nekako ipak čitav film zajedno

Neko, na izlasku, prevede naglas – Kraj!
Neko uzdahnu – Divno!

Neko se, obeskućen, nakratko okućio
Neko se naspavao u malo topline
u postelji sna ko od suhoga zlata
Nekom je duboka mračna dvorana pružila pričin
prekrasne palaće
Neko se prvi put zaljubio u priču bez početka i
kraja
Neko se lingvistički obogatio novim frazama
s ovom istom riječju gipkom - fine
punom značenjâ

Kako si, moj Ilija?
Dobro sam, moja Melika, Bogu hvala!
koliko se ovdje može biti dobro dok se čeka
- Svršetak!

Jer Fine (pjesnikujmo!) nije konac cijelog djela
već samo jedne glazbene fraze
Jer Fine nije samo završetak
već i dúg
i kazna

Ne možeš uskrsnuti prije smrti
Počivaj u miru, moj Ladinu
Bog ti pomogao!

(Sarajevo, 04. – 08. studenoga, 2013)